

«Хай живе електроакустична музика в Харкові»

(А.Загайкевич)

Прихід весни цього року ознаменував справжній триумф «сучасної музики». Спочатку «Новые пространства звука» в ХНУМ ім. І. П. Котляревського, а потім фестиваль «Impreza» у філармонії дали можливість харків'янам ближче познайомитись з «академічною електронікою». Електроакустична музика в Україні – явище, ще й досі не вивчене й не розроблене. І це, навіть не дивлячись на те, що вже пройшло 20 років з дня заснування кафедри композиції та музично-інформаційних технологій. Проблема зовсім не в нестачі професіоналів, навпаки, приємно усвідомлювати, що в нашій країні є багато яскравих і талановитих викладачів і композиторів. Одна з них – Алла Леонідівна Загайкевич. Про Аллу Леонідівну вже написано багато статей, її внесок в розвиток сучасної музики неоцінений. Тому було дуже приємно на майстер класі та творчій зустрічі подивитись на видатну мисткиню зі сторони та зробити свій портрет композитора.

Про професію: «Я не електронний музикант, я навчалася в академічній сфері, а вже потім стала займатись електроакустикією».

Сьогодні в Україні існує лише одна кафедра музичних електронних технологій у НМАУ ім. П. Чайковського. Багато сучасних композиторів, що здобули освіту на батьківщині змушені їхати за кордон, аби отримати бажану спеціальність. Так само, свого часу в IRCAMі (Париж) навчалась і А. Загайкевич.

Про столицю Франції: «Перше, що мене здивувало коли я приїхала до Парижу – це те, що люди зустрічались і проводили час біля пам'ятників, це було досить незвично».

Про кар'єру: «В мене вистачає концертів та виступів, я більше хвилююсь за молодих композиторів та своїх студентів, яким іноді просто не вистачає обладнаних майданчиків для виступу та розвитку своєї творчості. До того ж, якщо всі поїдуть, то хто залишиться?!».

Прикро розуміти, що розвиток «академічної електроніки» сьогодні занадто малий. Існує багато електронної клубної музики, яка немає нічого спільного з електроакустикією. За словами А. Загайкевич, в українській музиці сьогодні не вистачає професіональних музикантів, які виховані в класиці, але вміють вільно користуватись електронними приладами для створення і обробки звукового матеріалу.

Про творчість: «Я люблю працювати в електронному форматі, але не можу відмовитись від написання симфонічних творів. Мені інколи просто не вистачає часу».

Справді, постать Алли Леонідівни дуже багатогранна. Відомо, що вона довгий час входила до складу фольклорного гурту «Древо», бере участь в походах на байдарках і щиро захоплюється українською літературою (один із улюблених поетів – О. Лишега), і це, враховуючи її активну музичну діяльність.

Про мистецтво : «Творчість не повинна переходити в комерцію, тоді, як відомо, завжди втрачається якість».

Говорячи про відомі музичні фестивалі, гучні прем'єри, композитор не приховувала свого розчарування стосовно сьогоденної ситуації в музичній культурі. Неможливо не погодитись, що вихід із безкінечного кола прибуток – здобуток полягає саме в вірній роботі артиста та відданості глядачеві. Це творче *credo* - важкий тягар, але воно здатне зробити з професіонала майстра, якою і є Алла Загайкевич.